

Loven træder i stedet for lov nr. 530 af 22. december 1948 om foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning som ændret ved lov nr. 239 af 27. maj 1950, hvis § 2 begrænsede ordningens løbetid til 1. maj 1952 (årbog 1949—50, side 251).

Bekæmpelsen af *kvægtuberkulosen* har medført, at denne sygdom *nu praktisk taget er udryddet*, så at der for fremtiden alene bliver tale om udgifter til sanering af nysmittede besætninger; og bekæmpelsen af *den smitsomme kalvekastning*, som hovedvægten af støtteforanstaltningerne har været lagt over på, siden der ved lov nr. 221 af 24. maj 1948 om bekæmpelse af smitsom kalvekastning (brucellose hos kvæg) blev tilvejebragt grundlag for en systematisk bekæmpelse af denne sygdom, har medført, at denne sygdom nu er *trængt stærkt tilbage*.

Midlerne til bekæmpelsesarbejdet har gennem en årrække været tilvejebragt dels ved opkrævning af *eksportafgifter* på kvæg og kød, dels ved *statstilskud*. Efter forhandling med spareudvalget af 28. april 1950 og med repræsentanter for landbrugsorganisationerne blev det imidlertid i 1951 besluttet fra og med finansåret 1951—52 at *standse yderligere statstilskud* til det omhandlede formål under hensyn til, at den i § 2 i ovennævnte lov nr. 530 af 22. december 1948 omhandlede fond rådede over ret betydelige midler. Det blev dog fremhævet overfor spareudvalget, at det såvel fra landbrugets som fra landbrugsministeriets side måtte være en bestemt forudsætning, at den gældende lov blev forlænget, og at *statstilskud påny udrededes* fra det tidspunkt, da det måtte vise sig, at midlerne i fonden samt indvundne eksportafgifter ikke var tilstrækkelige til gennemførelse af lovens formål.

Dette tidspunkt indtraf allerede i april 1952, og nærværende lov bemyndiger derfor landbrugsministeren til dels at oprettholde de hidtidige eksportafgifter på 5 kr. pr. levende kreatur og 2 øre pr. kg okse- og kalvekød, dels at yde et årligt statstilskud på indtil en trediedel af de samlede udgifter ved sygdomsbekæmpelsen. Dette tilskud må højst udgøre 1 mill. kr. om året, men kan forskudsvis forøges, for at der ikke skal mangle penge til gennemførelse af de i henhold til loven truffe